

Skridt i denne Retning og fik en Spækhøker valgt ind, men han var nok ogsaa Højremand. Da han kom derind, sagde han ingen Ting, virkede han ingen Ting, og altsaa for saa vidt dette Skridt blev gjort for at vise Medgørlighed over for de Anskuelse her i Byen, frugtede det ikke noget, men at Højre nu efter at være kommen i Mindretal ved Valgene ikke griber efter dette Forslag med Begærlighed, synes jeg er ret uforstaaeligt. Det er mærkeligt, at et Parti, der har styret de kommunale Anliggender i saa mange Aar, ikke finder det rigtigt, at de dog faa Haand i Hanke her og ikke aldeles forsynder. Man maa jo nærmest antage, at den Anskuelse gør sig gældende hos Højre i Kjøbenhavn, at naar de ikke selv kunne regere, ville de ikke have noget med det at bestille. Det er ogsaa en Anskuelse, som maaske kan forsvares, men jeg synes ikke, den er klog. Man kan ogsaa tænke sig noget andet, nemlig at Højre føler, at nu, da der er kommet et Flertal af Oppositionen, regeres der saa udmærket og saa godt, at de skamme sig ved Fortiden og slet ikke ville have med det at gøre. Men dette er vel ikke den rette Grund. Jeg tror, den rette Grund er den, at naar de ikke fuldstændig kunne faa Magten, ville de slet intet.

Man kan ogsaa tænke sig, at de mene at kunne vente i en nær Fremtid en Kombination i den lovgivende Forsamling, som kunde gennemføre Loven til deres Tilfredshed i den Retning, som de to sidste Talere pegede paa, specielt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds. Det kunde jo tænkes, at en saadan Kombination i dette Ting, og maaske i begge Ting, kunde blive af en saadan Beskaffenhed, at der kunde gennemføres en Lov efter deres Behag og Skøn. Man paastaar, at en saadan Kombination var der i 1894. Man mener, at hvis ikke Valgene i 1895 havde givet det Resultat, de gavede, vilde man have haft en kommunal Lov i Overenstemmelse med Udtalelserne i Dag fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds. Jeg ved ikke, om det er sandt, men i hvert Fald blev det forhindret, hvis der var noget saadant i Gære, ved Valgenes Resultater i 1895. Jeg tror ikke, dette Haab vil blive opfyldt, selv om der skulde ske nogen Forandring i den politiske Stilling. Jeg tror ikke, det vil lykkes for Højre at faa en saadan Kombination igen, hvorved de kunde tænke sig at gennemføre en reaktionær kommunal Valglov for Kjøben-

havn, og det er i Virkeligheden det, de ville; de ville have, at Pengene skulde regere, det fremgik tydeligt af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, og naar Pengene ikke kunne regere, ville de slet ingen Ting. Men hvorledes det end gaar med den politiske Udvikling, tror jeg, at Landborepræsentanterne ingen Sinde ville være med til at indføre en reaktionær kommunal Valglov for Kjøbenhavn. Jeg har under alle Omstændigheder det Haab, at hvis Højre skulde vente noget saadant, vil det blive skuffet i sine Forventninger.

Jeg skal slutte med at give Ordføreren min Tilslutning og anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget, men samtidig sige, at hvis det ikke bliver optaget denne Gang af Højre til alvorlig og fornuftig Behandling, og hvis der igen vises Umedgørlighed i denne Retning, vil jeg synes, at der ikke for Fremtiden vil være Grund for Oppositionen til at besvare Højre med at skulle sige Nej til dette Forslag. Jeg antager, som jeg sagde før, ikke, at vi fra Socialdemokraternes Side ville stille vore Ændringer denne Gang, efter at de gentagende ere forkastede, men jeg gentager, at det er ikke, fordi vi have fraveget vore Anskuelse, dem holde vi selvfølgelig fast ved.

Ordføreren for Forslagsstillerne (A. Christensen): Jeg skal kun ganske kort svare paa, hvad der er fremkommet under Diskussionen. Det er fra de samme Sider, der er blevet talt, og væsentlig af de samme Medlemmer, som pleje at tale i denne Sag, kun at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) er bleven substitueret med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich). Til den ærede Folketingsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), der med sædvanlig, jeg havde nær sagt: prisværdig, men i hvert Fald sædvanlig Aabenhed ikke lagde Skjul paa det, han mente, nemlig at man ved Passivitet paa dette Omraade kunde tvinge Kjøbenhavn ind i finansielle Ulykker, og at de finansielle Ulykker da atter kunde fremtvinge en reaktionær Valgreform, formentlig ved en Inddeling i højstbeskattede og lavestbeskattede, vil jeg sige, at det minder mig om de nationale Ulykker i 1864 og derpaa følgende Grundlovsrevision i 1866. Den Slags Betragtninger skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg tror, at dette Ting, og Rigsdagen i det